

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 5. Quomodo ipsi Deus Communicaverit eximia[m] spiritus mysticam, & experimentalem scientiam, præceperitq[ue] ut conscriberet omnes suas experientias in commodum proximorum consignandas, & in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

râ Angelorum, Dæmonumque patiebatur: atque hæc, ultra graves sui afflictiones, rigidas verberationes, frequentias & cruenta cilicia, continuata jejunia, aliaque genera pænarum, quæ dum corporis vires utrumque sufficerent sponte suscipiebat, communicato consilio cum suis Confessariis, & exequiebatur quantum hi permittebant accomodantes se ejus ardori tam flagranti; tefi cum prudentia Christiana. Hæc omnia declarabunt, extollentque res ipsæ singula proximis libris persequendæ.

Haftenus V. Pater, qui cumulatissimè præstitit, id quod promisit, tandemque conclusit totum opus sequenti §, qui caput est vigesimum primum libri sexti.

§. V.

Quomodo ipsi DEUS communicaverit eximiam Spiritus mysticam, & experimentalem scientiam, præceperitque, ut conscriberet omnes suas experientias, in commodum proximorum, consignandas, & in ordinem redigendas à Confessario, quem habebat ex Societate JESV.

22. **E**Xtraordinariis gratiis, quas Deus suæ famulæ, per decursum longævæ ejus vitæ præstitit, & istud accenseamus, quod ipsi fuerit unà cum illis communicata Scientia spiritualis, quam cōmunitè vocamus Theologiam Mysticam, & scientiam experimentalem, de qua loquens Divina Sapientia, ait quòd *ostenderit justo Jacob regnum DEI, Et dederit illi*

illi scientiam Sanctorum, quia ductu Divini luminis est ingressus ad percipienda arcana Regni Cœlorum, quæ nimirum sentiebat, & experiebatur in se ipso, quod est proprium Sanctorum.

23. In hoc mirè excellebat ista famula DEI, cui Divina Majestas sensim communicavit, quinque admirabiles experientias, quæ complectuntur universam scientiam Spiritus.

24. I. Quia in primis experta est, ac attigit omnia concernentia Infantiam, Passionem, & Mortem Salvatoris, ac reliqua ipsius Sacratissimæ Humanitatis Mytheria, quibus interfuit, ac si tunc denuò executioni mandarentur, ita ut sentiret in se dolores, ac tormenta Redemptoris, usque ad participata ejus vulnera pedum, manum, lateris, & capitis.

25. II. Hinc est progressa ulterius, ad cognoscendam, & experiendam immensitatem DEI Trini, ac unius, cum suis attributis, quæ beatos reddit Angelos; ac Sanctos; participando in se ipsa, ac degustando istam beatitudinem; videndo aliquid de eo, quod ipsi vident in suo DEO, pro sua capacitate, idque interdum claritate, quamvis momentanea, instar relucenscentis fulgoris, ut possimus dubitare, an non fuerit visio clara, qualem nonnulli per speciale Privilegium concedunt Sancto Paulo.

26. III. Tertio experta est omnes modos familiaritatis, & communicationis inter DEUM, & animam, per alloquia, per inspirationes, per species, & visiones imaginarias, perque visiones intellectuales, per raptus, elevationes, & uniones, mille modis, jam in fundo sui cordis, jam in Cœlo Empyrio, jam commorando ibi, quasi stabiliter secundum Spiritum, jam idem percipiendo in suo cubiculo.

27. IV. Ad hæc accedit experientia dolorum, crucia-

cia-

ciarum, molestiarum, ac tormentorum internorum, & externorum, quæ est passa, partim ex Divina dispositione, partim propter persecutiones Dæmonum, DEO permittente; ita ut experiretur, dolores esse scalas ad gaudium; & Crucem esse viam pro adeunda cœlesti gloria.

28. V. Denique experta est, & probavit actus heroicos omnium virtutum, in quo consistit perfectio Evangelica, cum summa prudentia, circumspectione, cautela in viis extraordinariis, quibus ducebatur, ne deciperetur. Unde factum est, ut esset adeo plena hac Divina scientia, ut posset esse excellens illius magistra; & anima ipsius, ac modus vivendi, esset instar libri vivi; ubi infinita sapientia DEI descripsit, atque expressit omnia mysteria nostræ sanctæ fidei Catholicæ, admirabili artificio; adjunctis duobus raris privilegiis, quorum unum erat, quod etiam si revelationes interdum essent admodum copiosæ, ac diffusæ, & continerent multa, ac minutissimas circumstantias; tam fixè tamen illas imprimeret suæ memoriæ, ut illarum non oblivisceretur: Alterum autem quod illi Deus suggererit verba convenientia, quibus posset declarare, quod viderat, & fusè referre; etiam si aliquandò esset res tam sublimis, ut illi non suppetere verba, pro ea exprimenda. Et quia omnes istæ experientiæ, ac res, quæ illi accidebant, fiebant arcanè, & modo invisibili, manebantque in ipsius spiritu, quasi in libro clauso, & signato; Voluit Majestas Magni nostri DEI, ut iste liber aperiretur, omnesque prodirent in lucem præcipiendo illi frequentius (sicut fusè dictum est in Prologo istius Historiæ) ut conscriberet omnes gratias, quas illi præstiterat per decursum vitæ, eo quod eas ipsi non communicavisset pro illa sola, sed etiam in commodum multorum.

29. Hoc fuit primum, quod DEUS præcepit Venerabili Marinæ, & comprehendit generatim id, quod Divina Majestas extraordinariè in illa est operata; voluit tamen simul ut observarentur consuetæ leges Ecclesiæ; utque examen rerum publicandarum, & earumdem coordinatio, ac dispositio fieret, secundum iudicium, prudentiam, & scientiam Confessarii, Magistri, ac Directoris, quem habebat ex Societate: eò quod non omnia, quæ DEUS secretò suis servis revelat, velit publicari, imò non expediret quædam probare. Propterea cùm Germanus meus Frater Andreas de Ponte, ex Ordine Sancti Dominici conscripisset, eaque Venerabilis Marina ipsi dicebat, vel dictabat, ut illa mihi traderet, ut dictum est in Prologo; retinisset autem ipsorum apographa, mandavit DEUS, ut illa ab eo peteret, mihi que traderet, & ego ex ipsis demerem, quod iudicarem, non convenire, ut publicetur. Hactenus ibi V.P. Ludovicus à Ponte.

30. In libro autem 2. cap. 25. Agens Venerabilis Pater de luce infusa, quam habuit Ven. hæc Virgo ad penetrandum Mysterium Eucharistiæ; sic scribit.

31. Post Pentecostem celebrat Ecclesia Festum Sanctissimi Sacramenti, eò quod id non possit facere, feria quinta in cæna Domini. Utroque tempore habuit Venerabilis Marina insignes revelationes, ac visiones de hoc Mysterio, quas recensimus, incipiendo ab admirabilioribus, de modo, quo re ipsa, & verè Christus Dominus existit in Sacramento, quas mihi enarravit, deditque scriptas, dum docerem Theologiam anno 1595. in nostro Collegio Vallisoletano. Docebam autem tunc materiam de Eucharistia, atque hoc punctum de Transsubstantiatione. Referebat mihi id talibus verbis, & cordis affectibus, ut obstupescens, conferendo meas tenebras cum tanta luce, dicerem DEO:

F

Con-

Confiteor tibi Pater, Domine Cœli, & Terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & revelasti ea parvulis; ità Pater, quoniam sic placitum fuit ante te. Hactenus ibi V. Pater.

32. Ut autem constet, quanto cum fundamento existimaverit Venerabilis Ludovicus à Ponte, quod sicut DEUS in sua Ecclesia constituit Sanctum Franciscum ad paupertatis, & alios Sanctos ad aliarum virtutum præbendum exemplum; ità his periculosis temporibus proposuerit hanc Virginem, ut exemplar timoris caute, & circumspectionis, qua divine revelationes, & inusitata gratiæ sunt tutò suscipiendæ, transcribam. §. sequenti caput undecimum libri primi.

§. VI.

Denimio timore, quo perpetuò angebatur ne pateretur illusiones in suis extraordinariis viis; quamque sollicitè petierit à Deo illuminari; ac de admirandis rebus, quas ipsi Divina Majestas dixit, ut illam redderet securam.

33. **A**LIAM Crucem constantiorem, & gravio-
rem toleravit Venerabilis Marina totà vita, inter adeò insolitos favores, quæ fuit terribilis timor, ne in illis deciperetur à Diabolo, aut à sua imaginatione; Nève idcirco, aliquid faceret, quo suū DEUM offenderet; & quamvis Visitationes essent tam magnæ, & proficiuæ, abundantes tantis solatiis, hi tamé timores, qui illà invadebāt omnē istā attēperabāt